

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1880. Andra Kammaren. N:o 25.

Måndagen den 15 Mars.

Kl. $\frac{1}{2}$, 3 e. m.

I detta sammanträde ledde Herr vice Talmannen Kammarens förhandlingar.

§ 1.

Justerades de i Kammarens sammanträden den 8 dennes förda protokoll.

§ 2.

Herr vice Talmannen tillkännagaf att, enligt mellan Herrar Talmän träffad öfverenskommelse, gemensamma omröstningar komme att anställas Torsdagen den 1 nästkommande April.

Likaledes tillkännagaf Herr vice Talmannen, att, ehuru under nästa vecka, då påskhelgen inträffade, åtskilliga ärenden af vigt väntades skola till Kamrarne inkomma, dessa ärenden, enligt den åsigt, som vid talmanssammanträde gjort sig gällande, ej komme att till slutligt afgörande föredragas förr än efter det sammanträde, under hvilket, på sätt nyss tillkännagifvits, gemensamma omröstningar inom Kamrarne skulle ega rum.

§ 3.

Föredrogs och hänvisades till Lag-Utskottet Kongl. Maj:ts på Kammarens bord hvilande proposition, med förslag till förordning, innefattande särskilda föreskrifter angående lagfart, in-teckning och utmätning af jernväg under konkurs, samt till förordning om förändrad lydelse af 16 § i Förordningen den 16 Juni 1875 angående in-teckning i fast egendom.

Derpå föredrogs och hänvisades till Stats-Utskottet Kongl. Maj:ts propositioner:

Andra Kammarens Prot. 1880. N:o 25.

1:o) angående afsöndring af jord från Rådmansö kungsgård i Stockholms län samt indragna militieboställena Ödhult N:is 1 och 2 samt Grönkulla i Kalmar län; och

2:o) angående efterskänkande af kronans rätt till dana-arf efter torparen Erik Larsson.

§ 4.

Föredrogos, men blefvo för andra gången bordlagda:

Lag-Utskottets Utlåtanden N:is 15 och 16, Memorial N:o 17 och Utlåtande N:o 18;

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 5 (i samlingen N:o 11); samt

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 4 (i samlingen N:o 12), i anledning af Herr F. W. Dahls motion, N:o 111, angående åtgärder för utredning af näringarnes ställning.

I sammanhang med bordläggningen af sist omnämnda ärende, lemnades ordet, på begäran, till

Herr Jöns Rundbäck, som yttrade: Som bekant är, har ett stort antal af Kammarens ledamöter begärt och erhållit permission under instundande påskhelg. En del af dem har redan rest och en annan del hemreser i morgon eller nästa onsdags morgon. För min del anser jag, att ett så viktigt ärende, som det, hvarom denna Kammares Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 4 handlar eller åtgärder för utredning af näringarnes ställning, icke bör behandlas af en alldeles för glest besatt Kammare.

Jag anhåller därför om proposition derå att detta betänkande måtte uppföras främst bland de andra gången bordlagda ärendena å föredragningslistan vid första diskussionsplenium efter påsk.

Herr Olof Jonsson: Då jag tviflar på att den föregående talarrens förslag är lämpligt, anhåller jag, att ifrågakomma ärendet måtte föredragas till behandling i nästa plenum eller om Onsdag. Såsom Herrarne känna, få vi blott ett obetydligt antal ärenden på föredragningslistan vid detta sammanträde, hvaremot en massa viktiga frågor förekomma till afgörande strax efter påsk. Jag vill visst icke neka för att den motion, som ifrågavarande betänkande behandlar, är viktig, men jag anser att frågan är i viss mån afgjord. Vid sista riksdagen fattade denna Kammare ett beslut i enahanda syfte som denna motions innehåll, men Första Kammaren vägrade att ingå på beslutet, i följd hvaraf det icke föranledde till vidare åtgärd. Vid denna riksdag har Första Kammaren redan afslagit en motion af samma syfte som den ifrågavarande. Jag kan således för min del icke se annat än att, äfven om Andra Kammaren bifaller den ifrågakomma motionen, hvilket jag tager för gifvet, Första Kammaren icke

kommer att biträda detta beslut. Vi skulle således komma att befinna oss på samma ståndpunkt som förut; beslutet skulle blott innebära ett uttalande af Andra Kammarens åsikter, dervid Kongl. Maj:t eger att fästa det afseende han behagar.

Jag anhåller, att det ifrågavarande ärendet måtte föredragas i Kammarens plenum nästa Onsdag.

Herr Ola Månsson: Vigten af den motion, som ifrågavarande Utskotts Utlatande behandlar, kräflver, enligt min åsigt, att man icke bör motsätta sig den förste talarens förslag. Jag tror, att det icke är lämpligt att en så viktig fråga som denna behandlas vid ett tillfälle. då kanske hälften af Kammarens ledamöter icke äro tillstädes. För min del anser jag, att den förste talarens förslag är fullkomligt riktigt och instämmer jag dertföre i detsamma.

Häruti instämde Herr *J. Anderson* i Tenhult.

Herr Ekenman: Den talare, som yttrade sig näst efter den, som först hade ordet i denna fråga, sade i början af sitt anförande, att det ifrågavarande ärendet vore viktigt. men under senare delen af anförandet kom han till ett alldeles motsatt resultat. Jag tror, att den ärade talaren hade rätt i början af sitt yttrande, då han påstod att frågan vore viktig. Om vi nu äro ense derom — och jag tror, att vi alla äro det, då den ju afser landets ekonomiska förhållanden — så kan ej heller den begäran anses vara obillig, som här blifvit framstuld, att ärendet ej måtte komma till behandling i Kammarerna förr än efter påskhelgen. Skulle frågan deremot behandlas vid nästa sammanträde, då kanske hälften af Kammarens ledamöter ej äro närvarande, så skulle den anmärkning kunna göras, att Kammarerna beslut icke vore ett riktigt uttryck af hvad Andra Kammarerna i frågan tänkt. Jag tror, att vi icke böra utsätta oss för en sådan anmärkning, som lättast och bäst kan undvikas, genom att bifalla Herr Jöns Rundbäcks förslag.

Herr Sjöberg: Äfven jag tillåter mig att understödja Herr Jöns Rundbäcks förslag. Jag beklagar visserligen, att förhållandet skall vara sådant, att ett stort antal af Kammarerna ledamöter aflägsna sig från Riksdagen, samt att genom den ganska betydliga del deraf, som sålunda åtgår till rekreation för Herrarna ledamöter, ett väsentligt afbrott i riksdagsgöromålen vållas. Men icke för ty och huru viktigt det än må anses vara att under de närmast kommande dagarna få så många ärenden som möjligt afgjorda, vågar jag likväl antaga, att Herr Rundbäcks framställning hvilat på goda grunder och att den sak, det ifrågavarande tillfälliga utskottsbetänkandet rör, kan vara af lika stor betydelse som många andra af de frågor, hvilkas behandling, under förutsättning att de komma på föredragningslistan, uppskjutits till sammanträdena efter den 1 April. Hvad Första Kammarerna i sjelfva saken kommer att besluta, bör naturligtvis icke det ringaste kunna inverka på Andra Kammarerna mening, om uppskof med ärendets behandling må ega rum eller om det skall företagas

till afgörande redan vid nästa sammanträde; och anser jag därför att Kammaren för afgörandet af den frågan kan lemna Medkammarens förmodade uppfattning af hufvudfrågan alldeles ur räkningen.

Jag instämmer alltså med dem, som yrkat, att behandlingen af nu ifrågakvarande ärendet uppskjutes till det sammanträde, som inträffar näst efter Påsk.

Herrar *Magnus Jonsson, Anders Nilsson* och *L. J. Larsson* förenade sig med Herr *Sjöberg*.

Herr *Casparsson*: Jag tror, att det väckte en viss uppmärksamhet inom landet att tullfrågorna i fjor behandlades i denna Kammare strax före påskhelgen, då ett stort antal af Kammarens ledamöter icke voro tillstädes. Här föreligger icke i egentlig mening någon tullfråga, men jag anser frågan dock vara af en ganska stor och ingripande betydelse, och jag tror, att, om Kammaren, så att säga, på rak arm, när kanske en tredjedel af Kammarens ledamöter äro bortresta, företager frågan till behandling, detta åter skulle väcka en uppmärksamhet inom landet, som icke vore för Kammaren fördelaktig. Om frågan skulle inom denna Kammare bifallas, skulle de, som icke hysa samma åsikter, som äro i motionen uttryckta, kunna säga, att beslutet tillkommit genom ett slags öfveraskning och att det ej skulle betyda så mycket, då vid beslutets fattande blott ett fåtal ledamöter varit i Kammaren närvarande. Skulle deremot frågan afslås af denna Kammare, så skulle de, som vore för en sådan undersökning, som motionen innehåller, kunna förebära samma orsak till afslaget. Huru jag än ser saken, tror jag således, att Herr *Jöns Rundbäcks* förslag har ganska mycket skäl för sig. Dessutom föreställer jag mig, att om denna fråga företages till afgörande vid det sammanträde, som inträffar näst efter de gemensamma voteringsarne den 1 instundande April, ingen tidsförlust härigenom sker. Ty de Utskottsbetänkanden, som under loppet af nu närmaste veckor inkomma, kunna icke omedelbart företagas till afgörande strax efter Påsk, enär de ledamöter af Kammaren, som varit bortresta, då ännu icke haft tillfälle att genomläsa betänkandena.

Jag förenar mig i Herr *Jöns Rundbäcks* yrkande.

Herrar *Fredricson, Lind* och *Aug. Börjeson* instämde i Herr *Casparssons* anförande.

Herr *Otterborg*: Då så många ledamöter redan yttrat sig i denna fråga i samma riktning som jag ämnat göra, anhåller jag nu endast att få i protokollet anteckadt, det jag ansluter mig till dem, hvilka önska bifall till Herr *Jöns Rundbäcks* framställning.

Herr *Ola Andersson* i *Burlöf*: Den här frågan tyckes vara förberedd, så vidt jag kan finna. Men jag har icke haft förmånen att vara med om någon förberedande öfverläggning rörande densamma; och icke heller är jag öfvertygad om nödvändigheten eller lämpligheten af ett uppskof med det omhandlade ärendet. Enligt

hvad Herr Talmannen nyss meddelade, hafva vi att under den närmaste tiden vänta flera ärenden af betydelse, såsom allmänna bevillningen, åttonde hufvudtiteln, dechargebetänkandet och värnpligtslagen: och jag kan tillägga, att jag hoppas, det icke skall dröja lång tid derefter, innan flera andra ganska viktiga frågor inkomma till Kammarne, bland andra vederbörligt utlåtande i anledning af väckta motioner om lån åt enskilda jernvägsbolag och dylikt. Jag tviflar på, att det kan vara ärendena till gagn att hopa en sådan massa viktiga frågor på en gång, och jag tror äfven, att det skulle väcka en mindre angenäm uppmärksamhet i landet, om man onödigtvis undansköte ärendenas behandling endast derföre, att en del ledamöter rest hem till påsk, kanske något tidigare, än hvad som varit behöfligt. Jag hemställer alltså, att saken måtte hafva sin gilla gång samt att det ifrågavarande ärendet föredrages i den ordning, det finnes upptaget på föredragningslistan.

Herr August Peterson: Med anledning af Herr Ola Anderssons yttrande, att frågan om föredragningen af nu ifrågavarande betänkande syntes vara förberedd, ber jag få upplysa, att jag icke tagit del i någon förberedande öfverläggning härom. Men, liksom flere föregående talare, hyser jag den åsigten, att frågan är af allt för stor vikt för att till behandling företagas, då flertalet af Kammarens ledamöter är frånvarande. Af detta skäl, men ej af något annat, instämmer jag i Herr Jöns Rundbäcks förslag.

En annan ärad talare antydde, så vidt jag uppfattade honom rätt, att åtskillige af Kammarens ledamöter skulle resa hem, innan permissionstiden för dem toge sin början. För egen del ber jag med anledning häraf få förklara, att jag ej ämnar resa i förtid, utan qvarstannar till veckans slut. Många af dem, som erhållit permission, resa dock den dag, från hvilken permissionstiden räknas, d. v. s. nästa Onsdag eller dessförinnan. Da således grundad anledning förefinnes till den förmodan, att Kammaren om Onsdag blir temligen glest besatt, hemställer jag, såsom jag redan sagt, att med hänsyn till frågans stora vikt Kammaren måtte bifalla Herr Jöns Rundbäcks nu väckta förslag.

Herr Granlund: En aktad ledamot af denna Kammare yttrade nyss, att det skulle väcka uppmärksamhet i landet, om denna fråga blefve undanskjuten till dess de stora frågorna föreläge. För min del får jag säga, att jag icke tror, det mången fråga under en längre tid ådragit sig en sådan uppmärksamhet uti landet som just den sak, hvarom detta betänkande handlar. Öfverallt i landet pågår för närvarande i denna fråga en agitation för eller emot; svenska folket i allmänhet sysselsätter sig för ögonblicket mera med denna sak än med någon annan. Jag undrar derföre verkligen, om det icke skulle väcka större uppmärksamhet i landet, om vi företoge denna fråga till behandling vid en tid, då, såsom fallet om några dagar troligen här blifver, hälften af Kammarens ledamöter är frånvarande, än om vi uppsköte den till efter påsken. Måne man ens kunde kalla ett

under nuvarande omständigheter tillkommet beslut för Andra Kammarens?

För min del anser jag denna angelägenhet vara så vigtig, att det torde vara bäst att låta den anstå, till dess de nu permitterade ledamöterna af Kammaren hunne återkomma efter påsk, så att litet hvar finge uttala sin åsigt i frågan, och instämmer derföre i Herr Jöns Rundbäcks yrkande.

Herr Lyttkens: Det kan icke annat än förvåna litet hvar, att ett förslag någonsin kunnat framkomma om att ärendet skulle uppskjutas på den grund, att Kammarens ledamöter äro så mangrant frånvarande. Sedan vi af Herr Talmannen fått höra uttalas, att efter Onsdagens plenum skulle icke förr än efter påsk förekomma något annat än sammanträden för bordläggning af ärenden, ansågo Kammarens ledamöter sig oförhindrade att resa hem och trodde sig tryggt kunna vara borta under påsken. Deron kan väl icke vara så särdeles mycket att säga; men hvad jag på det skarpaste vill opponera mig emot, är att man skulle skjuta upp frågan, derför att en del af Kammarens ledamöter behagar resa sin väg i förtid, utan att vara berättigade dertill. De flesta permissionsansökningar, som begärs för påskhelgen, äro begärda från och med den 18:de dennes. Reser någon, utan att dertill vara berättigad, före den beviljade permissionstiden, är detta en sak, som han får uppgöra med sitt eget samvete; men att Kammaren skall skjuta upp frågans afgörande, derför att några af Kammarens ledamöter behaga uteblifva från plenum nästa Onsdag, derpå vill jag icke inga, enär jag icke anser det vara förenligt med skick och god ordning. — För Kammarens eget anseende skulle jag hafva önskat, att en sådan fråga icke uppstått. Uppskotvet är också alldeles obehöfligt, ty pligten fördrar, att vi alla, som icke äro permitterade, äro tillstådes i Kammaren nästa Onsdag och till behandling företaga de på föredragningslistan då upptagna ärenden.

Med Herr Lyttkens förenade sig Herrar *Olof Larsson* i Häste, *Anders Hansson*, *Jöns Persson* och *Anders Fredrik Pettersson*.

Herr Wieselgren: Jag undrar just om det icke också skulle »väcka uppmärksamhet i landet», om man får kännedom om att Riksdagen icke endast permitterar enskilda ledamöter, utan rent af permitterar sig sjelf. Så länge Riksdagen icke har någon i lag beständ ajourneringsrätt sig tillerkänd, tror jag icke att man hvarken lätteligen eller rätteligen kan försvara det sätt att gå tillväga som nu tyckes börja vinna häfd. Jag instämmer till alla delar med Herr Ola Andersson.

Herr Dickson: Da jag icke kan finna annat än att man här sökt tillskapa en konstlad opinion i denna fråga och några skäl, för så vidt jag hört, ej heller blifvit andragna för uppskof, utan man endast sökt göra en fråga af begränsad betydhet till en stor fråga,

så måste jag för min del motsätta mig Herr Jöns Rundbäcks förslag och till alla delar instämna med Herrar Lyttkens och Ola Andersson.

Herr Sven Andreasson: Då de frågor Herr Talmannen uppräknade, såsom gemensamma voteringar jemte andra viktiga frågor, blifvit uppskjutna till efter Påsk, sannolikt till följd deraf att Riksdagen icke vore talrikt samlad under nu innevarande samt under Påskveckan och sålunda då icke kunde behandla dessa frågor så grundligt som vore nödvändigt, så är det också tydligt, att vi äfven böra skjuta upp nu ifrågakarande frågor, som vi ju äfven anse vara särdeles viktiga. För min del kan jag åtminstone icke anse det vara lämpligt att nu, då Kammararen är så glest besatt, till behandling företaga en så viktig fråga som den, hvilken afses i nu förevarande betänkande, en fråga som är af stort intresse för oss alla, att döma af de många talare som uppträdt i densamma. Utan att hafva varit med uti något kotteri eller deltagit i någon föregående öfverläggning, ber jag således att, med all aktning för en hvar sin uttaltat en motsatt åsigt, få instämna i Herr Jöns Rundbäcks förslag.

Herr Sven Nilsson: Jag föreställer mig att den förste talaren och de som med honom instämt gjort sig den föreställningen att denna fråga, om man skulle följa den nu föreliggande föredragningslistan, icke skulle kunna hinna föredragas i Onsdagens plenum, hvar efter en stor del af Kammararens ledamöter äro hemresta. De permissionsansökningar, som redan blifvit beviljade, räknas till största delen från och med den 18 eller nästa Torsdag, några få från och med den 17 eller nästa Onsdag. Följaktligen får man väl antaga att största delen af denna Kammararens ledamöter, som nu äro vid detta sammanträde tillstädes, skola vara kvar åtminstone öfver morgondagen. Om man nu skulle kunna vara förvissad om att den så viktiga ansedda frågan, som på föredragningslistan förekom sist, skall kunna afgöras redan nästa Onsdag, skulle jag tro, att de, som erhållit ledighet från Riksdagen sagde dag, icke skola begagna sig af den medgifna permissionen förr än om Torsdag, och under antagande att denna min åsigt delas af Kammararen, vill jag med anledning af nyss antydda farhåga hemställa att nu ifrågakarande betänkande måtte uppföras främst på föredragningslistan för nästkommande Onsdagsplenum, bland de tvenne gånger på bordet hvilande ärenden. På så sätt kan ju frågan hinna att afgöras redan på Onsdagen; och följaktligen tillfredsställas då äfven de, som nu velat motsätta sig allt uppskof med frågans handläggning.

Herr Hammarskjöld: Jag ber att, få tillkännagifva att jag i hufvudsaken instämmer i de åsikter som uttalats af Herr Lyttkens och af den siste värde talaren.

För öfrigt vill jag säga, att, då det ser ut som om denna diskussion skulle blifva temligen vidlyftig, det kanske vore skäl att till dess fortsättande anslå ett särskildt aftonplenum.

Herr Olof Jonsson: För så vidt jag kan förstå, söker man att göra frågan större än den verkligen är. Då jag nyss yttrade, att

frågan vore viktig, menade jag naturligtvis att den vore det från förslagsställarens synpunkt och de med honom liktänkandes, ty om man betraktar sjelfva saken, är det ju icke något annat Utskottet föreslår, än att Riksdagen måtte genom skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t måtte tillse, att den inhemska industrien och näringarne skyddas genom väl afvägda införseltullar, och att Andra Kammaren kommer att bifalla ett så oskyldigt utlåtande lärer väl icke kunna betviflas. Då jag likväl är fullt förvissad derom, att debatten, huru obetydlig denna i sig sjelf lilla fråga än kan vara, likväl kommer att blifva ganska långvarig, anser jag det vara att slösa med Riksdagens dyrbara tid, att nu skjuta upp frågans behandling, då debatten måhända i alla fall kan komma att draga ut ett par dagar, äfven om frågans utgång på förhand kan sägas vara temligen gifven. Jag föreneur mig således med dem, som yrkat bifall till herr Sven Nilssons i Elveröd förslag.

Herr Axell: Det torde vara den stora skilnaden mellan de viktiga frågor, hvarom Herr Sven Andreasson nyss talade, och denna så kallade viktiga fråga, att rörande de förra ej ännu blifvit tryckta och utdelade några betänkanden eller lagda på Kammarens bord, hvilket deremot är händelsen med den senare frågan.

Medan jag har ordet, ber jag få såsom min mening uttala, att hvad som ovilkorligen kommer att väcka största förvåningen i landet, beträffande behandlingen af denna fråga, är icke allenast att så många af Kammarens ledamöter begifvit sig af till sina hemorter, utan äfven att man på samma gång vill hindra dem från att arbeta, som, mera pligtrogna, stannat kvar på sin post

Jag ber för öfrigt få instämna med Herr Lyttkens.

Herrar *Borg* och *Flensburg* instämde med Herr Axell.

Herr Halldin: Herr Talman! För min del tror jag att de Herrar, som anse att frågan är af så ofantlig vikt, att den af sådan anledning borde uppskjutas till efter Påsk, hade före Påsk bort tillse att icke så många af Kammarens ledamöter i förtid begifvit sig af, utan stannat till dess, om man så må säga, de rätta påskferierna inträffat. Jag anser nemligen att påskferier, ifall man ens kan tala om ferier, ej bort ifrågakomma förr än under påskveckan, åtminstone icke förr än efter nästa Onsdag.

Instämmande för öfrigt i hvad Herr Axell nyss yttrade, anhåller jag vidare få anföra att, angående det spörsmålet, som någon talare åberopat såsom skäl för frågans uppskof: »Hvad svenska folket skulle tänka derom, och i hög grad hafva anledning klandra Riksdagen för, att en så betydelsefull fråga, som den ifrågavarande, skulle afgöras sedan de flesta af Kammarens ledamöter rest hem», torde det spörsmålet vara än mer betydelsefullt bland samma folk, att man af påsken tagit sig anledning redan nu lemna Riksdagen och såmedelst under cirka 3 veckor vilja sätta Kammaren i overksamhet.

I likhet med de talare, som yrkat att ärendena skola hafva sin uppställda gång, anhåller äfven jag att så må ske.

Herr Lyth: Jag skall endast yttra ett par ord i frågan. Om den nu omhandlade frågan är af så stor vikt, att man förden-skull bör uppskjuta densamma, så kan jag icke inse annat än att äfven öfriga frågor, som finnas upptagna å föredragningslistan och en gång bordlagda, och hvilka äro af fullkomligt lika stor betydelse, äfven böra uppskjutas. Bland dessa kan jag nämna Lag-Utskottets utlåtande N:o 18, angående upphäfvande af påföljden af medborgerligt förtroendes förlust för vissa ringare brott. Den frågan, tror jag, vore fullt så viktig som denna. För min del skulle jag således hafva lust att begära uppskof äfven med detta Lag-Utskottets betänkande, om man anser sig böra uppskjuta nu ifrågavarande Tillfälliga Utskotts betänkande. Troende att man aldrig utan fullt skäl bör ändra ordningen för en frågas föredragning, inskränker jag mig för närvarande till att instämma med Herrar Ola Andersson och Lyttkens.

Härmed var öfverläggningen slutad. Herr vice Talmannen gaf propositioner enligt de yrkanden, som förekommit, och förklarade sig anse röstöfvervigt förefinnas för deras mening, som förordat att det ifrågavarande ärendet måtte till behandling förekomma i den ordning, föredragningslistan angäfve. Votering blef begärd, i anledning hvaraf Herr vice Talmannen, för bestämmande af kontrapositionen, ånyo upptog de två öfriga yrkandena, af hvilka det ena afsåg bifall till Herr Jöns Rundbäcks framställning, samt det andra att Herr Sven Nilssons förslag måtte antagas; och fann Herr vice Talmannen det förra af dessa yrkanden nu hafva flertalets röster för sig. Men jemväl angående kontrapositionen äskades votering, hvadan en så lydande omröstningsproposition först uppsattes, justerades och anslogs:

Den, som till kontraposition i hufvudvoteringen antager det af Herr Jöns Rundbäck i förevarande afseende framställda yrkande, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Kammaren till kontraposition i nämnda votering antagit det yrkande, som framstälts af Herr Sven Nilsson i Efveröd.

Den omröstning, som företogs enligt denna proposition, utföll med 64 ja mot 70 nej; och erhöil alltså propositionen för hufvudvoteringen följande lydelse:

Den, som vill, att Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts
Andra Kammarens Prot. 1880. N:o 25.

Utlåtande N:o 4 skall till behandling inom Kammaren företagas i den ordning, detsamma, å upprättad föredragningslista, redan intager, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Kammaren beslutat, att omförmälda Utlåtande skall uppföras främst å föredragningslistan för nästa plenum.

I den senare voteringen röstade 60 ledamöter ja och 56 nej; varande således beslut fattadt i öfverensstämmelse med ja-propositionen.

§ 5.

Upplästes en af riksdagsmannen för Lysings och Göstrings domsaga Herr Anders August Anderson ingifven så lydande skrift:

»Till Riksdagens Andra Kammare!

Som jag af Göstrings Häradsrätt har blifvit försatt i konkurs, så får jag, enligt 26 § af Riksdagsordningen, detta för Kammaren anmäla, med anhållan om entledigande från riksdagsgöromålen.

Stockholm den 15 Mars 1880.

A. A. Anderson,
från Östergötlands län.»

Enär vid det förhållande, hvarom denna skrift upplyste, Herr Anderson, enligt föreskriften i 26 § Riksdagsordningen, icke finge såsom riksdagsman godkännas, beslöt Kammaren att, jemlikt 28 § i nämnda grundlag, medelst underdånig skrifweise hos Kongl. Maj:t göra anmälan om den ledighet, som sålunda inom Kammaren uppkommit.

§ 6.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

Herr <i>C. H. Rundgren</i>	under 14 dagar från och med den 18 Mars						
» <i>P. Hübinette</i>	» 12	»	»	»	»	18	»
» <i>Sven Magnusson</i>	» 14	»	»	»	»	18	»
» <i>J. Gust. Janson</i>	» 11	»	»	»	»	19	»
» <i>H. Halldin</i>	» 12	»	»	»	»	19	»
» <i>A. Fredenberg</i>	» 10	»	»	»	»	20	»
» <i>O. G. Nordenskjöld</i>	» 10	»	»	»	»	20	» och
» <i>Abr. Rundbäck</i>	» 11	»	»	»	»	20	»

§ 7.

Justerades protokollsutdrag; hvarefter Kammarens ledamöter åtskildes kl. $\frac{3}{4}$ 4 e. m.

In fidem
H. A. Kolmodin.
